

Тархан Л. З. Актуальные аспекты подготовки преподавателя профессиональной школы

В статье рассматривается динамика современных требований к подготовке преподавателя профессиональной школы, определяющих специфику подходов к определению целей, содержания, форм и методов, средств осуществления. Обозначены основные производственные функции высококвалифицированных педагогических кадров, умения, которыми должен владеть педагог, чтобы решать проблемы и задачи социальной деятельности, направленной на интеграцию образовательной политики в международные сообщества.

Ключевые слова: профессиональное образование, профессионально-техническое образование, профессиональная компетентность, интеллект, инженер-педагог, социальная активность, саморазвитие.

Tarkhan L. Z. Tropical's aspects preparation of teacher of professional school

In the article the dynamics of modern requirements is examined in preparation of teacher of professional school, determining the specific of going near determination of aims, maintenance, forms and methods, facilities of realization. The basic production functions of highly skilled pedagogical shots, abilities which a teacher must own, are marked, to work out problems and tasks of social activity, directed on integration of educational policy in international associations.

Key words: trade education, professional'-technical education, professional competence, intellect, engineer-teacher, social activity, development, self-government.

Стаття надійшла до редакції 12.11.2012 р.

Прийнято до друку 21.12.2012 р.

Рецензент – д. п. н. проф. Волкова Н. П.

УДК 338.48:908(477.61)

І. Є. Татарінов

**ТУРИСТИЧНЕ КРАЇНОЗНАВСТВО НА ЛУГАНЩИНІ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Від найдавніших часів невичерпним джерелом духовності й культури українця є любов до рідного краю, його багатств, шана до вікових традицій свого народу. З проголошення у 1991 р. незалежності, на теренах України розпочалося нове зростання інтересу до власної історії, культури, традицій, пам'яток старовини тощо. У світлі цих процесів особливого значення набуває краєзнавство, яке певним чином єднає минулі покоління з

майбутніми поколіннями. Адже як писала відомий педагог XIX ст. Софія Русова, «... треба добре знати свій край, бо рідна земля все одно, що велика сім'я, а земляки – все одно, що родичі» та «... тільки навчаючись любити і свідомо ставитись до свого люду, до свого краю ...ми навчимося шанувати і других людей...» [1, с. 33 – 34]. Тобто можемо підкреслити і освітньо-пізнавальне, і виховне значення популяризації регіонального краєзнавства.

Науковий інтерес до цього явища чітко простежується вже з другої половини XIX ст. Першим в Україні обґрунтував поняття «краєзнавство» як науку і виклав його суть, значення та місце в житті народу Іван Франко у статті «Галицьке краєзнавство» у 1892 р. У цій статті автор відмітив популяризацію краєзнавчих досліджень в Європі, зауваживши, що, наприклад, в Німеччині народознавство було одним з предметів шкільного навчання. Можна також згадати роботи з історії туризму Західної України І. Крип'якевича («Студентські мандрівки 1880 р.» та «Іван Франко як турист»). Загалом, термін «краєзнавство», як і його синоніми («батьківщинознавство», «вітчизнознавство») з кінця XIX ст. досить часто зустрічається у науковій і науково-популярній літературі як у вузькому, так і в широкому розумінні його змісту.

У 1920 – 1930-х рр. досить плідно працював у цій галузі відомий український вчений-енциклопедист С. Рудницький. Він пропонував починати вивчення географії свого краю саме з краєзнавства, і на його основі здійснювати вивчення початкового курсу географії України. Академік С. Рудницький розглядав національне краєзнавство як тримірну, цілісну, нерозривну і відкриту систему, яка функціонує у просторі, часі та соціумі [2, с. 73 – 84].

На жаль, наприкінці 1930-х рр., під час Великого терору загинуло чимало вітчизняних науковців, поетів, митців. Зокрема й С. Рудницький. Однак краєзнавство як наука не щезла. Більше того, вона й надалі інтенсивно розвивалась. Так, академік О. Барков визначав «краєзнавство» як комплекс наукових дисциплін, різних за змістом і приватним методам дослідження, які однак ведуть у своїй сукупності до наукового і всебічного пізнання краю в інтересах соціалістичного будівництва [3, с. 134].

Підбиваючи підсумки викладеному вище можна вказати, що краєзнавством є збір, накопичення і популяризація відомостей про певну територію з різних точок зору: географії, геології, метеорології, рослинного і тваринного світу, населення, господарства, історії, культури тощо. А безпосередньо туристичне краєзнавство сформувалося на стику географічного, економічного, історичного й етнологічного краєзнавства, а також туризмознавства і рекреації шляхом міждисциплінарного синтезу їх теоретико-методологічних і прикладних напрацювань і використовується як для визначення туристично-рекреаційного потенціалу певної території у широкому розумінні цього поняття, так і у вузькому сенсі, виступаючи для позначення туристично-рекреаційного комплексу краю. Тобто є гармонічним продовженням краєзнавства як науки, та водночас і невід'ємним його складником.

На сьогодні Луганщина має чимало об'єктів туристично-рекреаційного характеру, які використовуються або можуть бути використані для відпочинку, туризму, лікування, оздоровлення населення. Умовно ми можемо їх розділити на природні (природні умови, об'єкти, явища) і соціально-економічні (культурні об'єкти, пам'ятки архітектури, історії, археологічні стоянки, місця, пов'язані з перебуванням видатних постатей. В області офіційно існує 10 основних екскурсійних маршрутів. Зокрема:

1. «Рідний Луганськ». Він передбачає ознайомлення з історією і сьогоденням м. Луганська, оглядову екскурсія по старому і новому місту, відвідування Обласного краєзнавчого музею, Художнього музею, будинку-музею Володимира Даля, меморіалу «Гостра могила».

2. «Луганське козацтво». Передбачено ознайомлення з історією і життям луганського козацтва, відвідини музею луганського козацтва в Станиці-Луганській, участь в обрядових заходах, відпочинок на природі.

3. «Старобільський монастир». Здебільшого проводяться екскурсії по території Старобільського монастиря, відвідування Новоолександрівської конезаводу, катання на конях, відпочинок на березі р. Айдар.

4. «Старобільський степ». Він передбачає відвідування державного ботанічного заказника ім. Юницького, Деркульського конезаводу, Святотроїцької церкви, відвідування музею на території заказника, катання на конях, ознайомлення з Регіональним ландшафтним парком, рослинним світом.

5. «Храми Луганська». Цей маршрут спрямований на ознайомлення охочих з історією луганських церков, з діяльністю земляків-меценатів: В. Даля, Г. Сковороди, П. Холоділіна, сім'ї Алчевських, відвідування діючого кафедрального Петропавлівського собору, Ніколо-Преображенського храму, церкви Димитрія Солунського. Незважаючи на назву, до маршруту чомусь було внесено також відвідини будинку-музею В. Даля та пам'ятник В. Далу.

6. «Б.Д. Грінченко та українська духовність». Відвідувачам пропонується ознайомлення з життям і творчістю видатного українського педагога, просвітителя, письменника, укладача 4-томного «Словника української мови» Бориса Грінченка. Також можна ознайомитись із експозиціями музею, який знаходиться в школі с. Олександрівка, храму Михайла Архангела в с. Михайлівка.

7. «Тут проходив Міус-фронт». Туристам пропонується відвідування Меморіалу «Міус-Фронт», де передбачено ознайомлення з експозицією бойової техніки, пам'ятником Герою Радянського Союзу, льотчиці-винищувачу Л. Літвяк, огляд шахти «Богдан» – місця масових страт радянських громадян німецькими окупантами.

8. «Подвиг героїв-молодогвардійців». На цьому екскурсійному маршруті заплановано ознайомлення з діяльністю підпільної комсомольської молодіжної організації «Молода гвардія» м. Краснодон. Передбачено візит до Меморіального комплексу у м. Краснодон, огляд

експозиції музею «Молода Гвардія», музею в м. Ровеньки, Музею «Пам'яті загиблих» м. Ровеньки, меморіалу «Непокірні», «Алеї слави».

9. «Дорогами Луганщини». Передбачено ознайомлення туристів з історією Луганського краю, міст Стаханова, Алчевська, Брянки, Луганська, заплановано відвідини Стахановського вагонобудівного заводу, ознайомлення з панорамою Алчевського металургійного комбінату. Окрім цього, передбачено також оглядову екскурсію по м. Луганську, обов'язкові відвідини пам'ятника «Перемоги» (м. Стаханов), пам'ятника Невідомому солдату (м. Брянка), огляд у с. Михайлівка Церкви Святого Михайла.

10. «Пам'ятають степи Донецькі...» За цим маршрутом заплановано ознайомлення з історією і сьогоденням рідного краю, відвідини міст Горська, Золотого, Северодонецька, Лисичанська, огляд панорам вугільного краю, заводу «Ліссода», оглядова екскурсія по м. Северодонецьк, м. Первомайськ з оглядом пам'ятника М.І. Бахмутському, панорами вугільного краю (мм. Горське, Золоте), пам'ятника Г. Капустіну у м. Лисичанську [4].

Існує також безліч неофіційних екскурсійних маршрутів, які є навіть більш насичені туристично-рекреаційними та історико-культурними об'єктами. Однак вони поки що не є офіційними та не набули сталості.

Окрім цього, в області чимало заповідних місць і пам'яток природи. Під персональною іменною охороною знаходяться 58 видів рослин, 29 з них внесені до «Червоної книги України». Існує кілька «зелених» маршрутів: в Стрельцовський і Провальський степ, урочище Юницького, Конгресів яр.

За даними державного земельного кадастру в автоматизованій системі кадастру самостійно відображені як юридичні особи Луганський природний заповідник і його відділення (відділення «Стрілецький степ», відділення «Провальський степ», Станично-Луганське відділення) загальною площею близько 1,6 тис. га. Зокрема, «Провальський степ», розташований недалеко від м. Свердловськ, є єдиним на Донецькій височині унікальним комплексом, багатим різнотравно-типчакково-ковилловими степами, перемежаючись із каменистими і чагарниковими степами, байрачними дібровами, ділянками луків тощо. Тут збереглося 729 видів вищих рослин, зокрема понад 110 реліктових та ендемічних. Тут водяться засць-русак, ховрах, лисиця, ласка, єнотовидний собака, безліч різних птахів, серед яких дрохва і степовий орел.

«Стрілецький степ» розташований поблизу смт. Мілове, відноситься до південного виду степів і має на своїй 522,7-гектарній площі 556 видів рослин. Ця формація створена з метою охорони і відтворення популяції байбака степового. «Станично-Луганська філія» складається з семи заплавлених озер-стариць Сіверського Дінця, являє собою терасовою-низинну діброву з вкрапленнями сосни звичайної, які чергуються з заростями вільшняка і верболозів. Загальна площа Луганських земель рекреаційного призначення становить 1539,7 га.

У регіоні на основі місцевих мінеральних вод функціонують також Луганська фізіотерапевтична поліклініка, Новопсковський санаторій

«Перлина», водолікарня та санаторій «Сосновий» в Старобільському районі, низка профілакторіїв у Кремінському, Попаснянському, Станично-Луганському та Слов'яносербському районах області. Запас цілющих вод регіону практично необмежений, що дозволяє розширити у майбутньому мережу оздоровчих закладів [4].

Навіть на перший погляд можна побачити, що вищенаведені 10 офіційних маршрутів не відображають і чверті об'єктів області. Безумовним фактом є те, що, наприклад, так званий сільський зелений туризм на Луганщині поки що не набув популярності. І як свідчить досвід провідних країн Європи із розвиненою туристичною інфраструктурою, цей напрямок останнім часом стає все більш популярним серед європейців. Зазначимо, що в області ресурси та потенціал для розвитку цього напрямку є. Зокрема, в січні 2007 р. було утворено Луганське обласне об'єднання Спільки сприяння розвитку сільському зеленому туризму в Україні. Це об'єднання включає 5 районних організацій (Біловодську, Лутугинську, Старобільську, Міловську і Новопокровську). У той же час п'яти районів звісно замало для популяризації цього напрямку. Слід продовжувати роботу в напрямку залучення до роботи Троїцького, Білокуракинського, Сватівського та інших районів, які також могли б сприяти покращенню туристичного іміджу Луганщини.

На сьогодні в області налічується близько 10 садиб, в яких готові приймати туристів. Кожна садиба має свою власну оригінальну назву. Виділимо 7 найбільш пристосованих до прийому відвідувачів на даний момент садиб. Зокрема:

1. «Мрія рибалки» (м. Щастя)
2. «Дім, закутаний в теплінь» (сmt. Біловодськ)
3. «Єрмак» (сmt. Біловодськ)
4. «Садиба на узліссі» (с. Шульгінка)
5. «Лісовий затишок» (с. Дубове)
6. «Екстрім» (с. Болотеннеє)
7. Садиба «Черепахи» (с. Денежніково) [5].

Як свідчить практика, попит на цей вид туристичного відпочинку є, однак через брак рекламної інформації, слабе фінансування заходів та занедбаність транспортної інфраструктури кількість відвідувачів поки що мізерна. Без підтримки влади на рівні області це питання важко вирішити.

Ще одним вектором розвитку рекреаційного напрямку туризму є більш широке використання ресурсів кінних заводів Луганської області. Адже на її території знаходиться 4 (з 10 по всій Україні) кінних заводи. Раніше ці підприємства більш активно використовувалися для залучення туристів, пропонуючи широкий спектр туристичних послуг: катання на конях, відвідування музеїв заводів, частування кумисом тощо. Безумовно, відродження цього напрямку привернуло б чимало туристів в Луганську область. Наприклад, можна було розробити кінні тури по степу та екскурсії по безпосередньо конезаводам. У той же час, заради цього необхідна знову ж таки підтримка обласної влади. Зокрема, конезаводи, будівлі яких є

пам'ятниками історії та архітектури, вимагають негайної реконструкції усєї інфраструктури. Окрім цього, туристичні агентства області не приділяють достатньої уваги цьому напрямку і тому практично не співробітничать із конезаводами. Хоча Деркульський та Стрілецький кінні заводи вже налагодили певні контакти з деякими турфірмами.

Окрім цього, село Пархоменко Краснодонського району має значний потенціал у популяризації такого напрямку, як гончарне ремесло, яке достатньо потужно представлене у цьому населеному пункті студією «Гончарик», яка існує вже 18 років. Потенціальним туристам можливо було б цікаво долучитися до місцевого побуту, ремесел, тощо. Іноземним туристам безумовно був би цікавим майстер-клас із виготовлення глиняної кераміки.

Недостатня увага, на наш погляд, приділяється такому унікальному комплексу, як Мергелева гряда, що біля Перевальська. Ще 2004 р. було знайдено та розпочато дослідження цього комплексу, біля якого сьогодні точаться спори щодо археологічної сутності цієї знахідки. Згідно попередніх результатів, ця гряда являла собою старовинний комплекс земляних та кам'яних споруд на площі 1,3 кв. км. Пропонувалося, що дана пам'ятка буде музейофікована із залученням ЮНЕСКО, буде створено археологічний парк для туристів, яким би надавалися первинні знання про археологію із майстер-класом. Однак останні дослідження та висновки досвідчених вчених-археологів, зокрема, професора ЛНУ імені Тараса Шевченка Костянтина Красильникова засвідчили, що даний об'єкт не є рукотворним, тобто про його археологічну сутність не може йти мова, адже сама гряда є природного походження. Інша справа, що цей об'єкт можна було б кваліфікувати, як унікальний природний об'єкт. Утім, спори щодо цього не припиняються, як і стоїть робота із уведення цього пам'ятника до списку офіційних туристичних маршрутів на Луганщині та його паспортизації.

Зауважимо, що розвиток археологічного туризму на Заході свого часу дозволив залучити до археологічних пам'ятників додаткові кошти, що дозволило зберегти ці об'єкти та вкласти гроші в туристичну інфраструктуру. Тобто інвестиції у цю сферу дуже важливі не тільки з точки зору прибутку та створення робочих місць. У такий спосіб підвищуватиметься туристична привабливість Луганщини та відбудеться поступове ламання стереотипу щодо промислової сутності та деякої непривабливості області. Так, навесні цього року луганські археологи знайшли у Попаснянському районі місце розташування літньої ставки хана Золотої Орди Абдаллаха, який правив з 1361 по 1370 роки. Досліджене місце являє собою коло діаметром близько 800 метрів і займає гребінь високого вододільного плато, обмеженого з півдня і з півночі ярами. З історичних джерел відомо, що татари ставили юрти навколо намету хана. По колу й залягали артефакти, що знайшли луганські археологи на обстеженій території. В ході розкопок було знайдено більше 3 тисяч мідних і срібних монет, залізні бойові сокири, кінські вудила, жіночі прикраси,

також заготовки для карбування монет. Не припиняються розкопки й в інших районах Луганщини. Отже, можемо наголосити на значному потенціалі туристичної археології Луганської області.

Заради підвищення туристичної привабливості в області недостатньо повно використовуються значні водні ресурси. Зокрема, Кременський район, Сіверодонецьк та деякі інші регіони мають декілька лісових озер, які б за відповідних інвестицій та їх облаштування могли б привернути туристів. Створення кемпінгів, туристичних стежок, спортивного рибальства тощо могло б привернути до цих районів чимало туристів. У той же час через забрудненість і засміченість водойм та інвестиційну непривабливість області інвестори поки що не поспішають вкладати кошти у цю галузь. Очевидно, що більш чітка та рішуча позиція обласної влади дозволила б зрушити з місця цю проблему. передполагаєт оборудованіе кемпінгов, туристических троп).

Ще одним не менш важливим напрямком розвитку туризму на Луганщині є популяризація теми козацтва. Як відомо з історичних джерел Луганщина завжди посідала прикордонне становище. А її землі заходилися у користуванні як Війська Запорізького, так і Війська Донського. Ця обставина обумовила унікальність та неповторність культури та побуту козацтва Луганщини.

Поза увагою залишаються також деякі об'єкти старовини, пам'ятки архітектури. Зокрема, сумна доля спіткала т.зв. будинок Гартмана, засновника та першого власника Луганського паровозобудівного заводу імені Жовтневої революції. Розташований на лівому березі р. Лугань, цей будинок ще донедавна являв собою самотній пам'ятник архітектури із неповторним стилем. Однак на сьогодні від цього об'єкта майже нічого не залишилось. Вже зруйновані фасад будинку, стеля, практично усі стіни будівлі.

Ще одним об'єктом, який може повторити долю будинку Гартмана є унікальний за стилем та неповторністю двоповерховий маєток луганського міського архітектора к. ХІХ – поч. ХХ ст. Ф.Ф. Булацеля. Раніше цей будинок був оточений парком з тополями та липовими алеями, залишки яких збереглися донині. На фасадній частині будинку знаходилися дві круглі з зубчастим верхом башти, які робили його схожим на середньовічний замок. Доріжки біля маєтку були викладені червоною цеглою. На цій території працювали фонтани, було чимало квітників тощо. Сама будівля розташовувалася поруч із Луганським ботанічним садом, який вже фактично знищений діючою водозабірною станцією. У 1909 р. маєток викупив директор паровозобудівного заводу К. Хржановський, який прожив у ньому до 1919 року [6]. На жаль, за часів СРСР та особливо після розпаду країни у 1991 р. цей унікальний об'єкт став занедбаним і на сьогодні знаходиться в аварійному стані. Необхідні зусилля як громадськості, так і міської влади заради врятування цієї пам'ятки, її реконструкції та внесення до реєстру пам'яток архітектури. Це дозволило б розширити список туристичних об'єктів Луганщини.

Вимагають також уваги й ще чимало пам'яток архітектури Луганщини, які так само знаходяться в аварійному стані. Суттєвих реставраційних робіт вимагає одна із своєрідних візитних карток Луганська – готель «Україна» (колишній «Октябрь»), шестиповерховий і єдиний чотиризірковий готель у Луганську. Він був спроектований архітектором Й. Каракісом і побудований протягом 1944–1947 рр. На наш погляд, статус будівлі «Пам'ятка архітектури місцевого значення» не відображає того значення, яке дійсно має ця унікальна споруда. Навколо готелю й зараз точаться суперечки та міфи щодо авторства проекту, участі у будівництві німецьких військовополонених та ін. Розробка та створення окремого екскурсійного маршруту «Готель Україна» дозволило б привернути більше уваги до цієї пам'ятки, віднайти потенціальних інвесторів і розширити список туристичних об'єктів міста.

Таким чином, туристичне краєзнавство на Луганщині має неабиякий потенціал для розвитку. Скоординовані дії влади та органів місцевого самоврядування з накопичення і популяризації відомостей про Луганщину з одного боку, та громадськості з іншого дозволять, на наш погляд, підвищити туристичну привабливість Луганщини та сприяти поліпшенню інвестиційного клімату в регіоні.

Наведені вище приклади свідчать, що Луганська область має значний туристичний потенціал. Розвиток туристичного краєзнавства сприятиме подальшому розвитку області та її перетворенню в потужний туристичний край. У той же час, через брак фінансування та недостатню увагу та піклування цим питанням з боку обласної влади та органів місцевого самоврядування гальмує ці процеси. Громадськість та бізнес-кола Луганщини мають певні кошти на розвиток туристичної галузі, однак економічна нестабільність та відсутність гарантій та допомоги владних структур області не сприяють появі відповідних інвест-проектів.

Як бачимо, Луганщина має недостатню кількість туристичних маршрутів. А ті, що є наповнені не найкращим чином. Тим не менш, ті люди, які взялися за розвиток туристичних об'єктів, оптимістично оцінюють перспективи розвитку. Тим більше, у якості позитиву області можна відмітити порівняну дешевизну відпочинку і його новизну.

Не достатньо повне використання рекреаційного потенціалу області та повільний розвиток зеленого туризму також є ще однією особливістю туристичної Луганщини. Утім з кожним роком з'являється дедалі більше інвесторів, бажаючих робити капіталовкладення у цю галузь. Останні знахідки Луганських археологів на теренах області зростання до цього уваги з боку громадськості дозволяють зробити оптимістичні прогнози стосовно потенціалу цього напрямку.

Викликає певне занепокоєння стан охорони пам'яток історії та архітектури в обласному центрі та області, які руйнуються та переобладнуються місцевими підприємцями, досить часто порушуючи первинний вигляд пам'ятки. Водночас є сподівання, що держава, обласна влада і органи місцевого самоврядування звернуть увагу на цю проблему.

Наголосимо, що саме туристичне краєзнавство здатне репрезентувати всьому світові багатство національної історико-етнокультурної спадщини Луганської області, зацікавити нею широкі верстви населення української держави, насамперед, молодь, здатне відновити унікальні занедбані об'єкти старовини, спроможне допомогти музеям Луганщини, заповідникам і національним паркам заробляти достатні кошти для самофінансування й своєчасного проведення реставраційних, консерваційних чи інших робіт.

Список використаних джерел та літератури

1. Соловей М. Шкільна географія і краєзнавство у педагогічній спадщині Софії Русової / М. Соловей // Географія та основи економіки. – 2001. – № 1. **2. Кандя А.** Академік С. Рудницький і розвиток українського краєзнавства / Академік Степан Рудницький – основоположник географічної науки : зб. наук. пр. / відп. ред. О. І. Шаблій. – Львів : ЛДУ імені Івана Франка, 1994. **3. Барков А. С.** О научном краеведении. Еще о научном краеведении / Вопросы методики и истории географии. – М. : Изд-во АПН РСФСР, 1961. **4. Луганська** обласна державна адміністрація: Режим доступу до статті: <http://www.loga.gov.ua/region/tourism>. **5. Сільський** зелений туризм на Луганщині. Офіційний сайт : <http://turgreen.lg.ua/index.html>. **6. Маркевич А.** История участка Цупова / Жовтневка // Паралель-Медіа. – Режим доступу до статті : <http://paralel-media.com.ua/p49687.html>

Татарінов І. Є. Туристичне краєзнавство на Луганщині: проблеми та перспективи розвитку

У статті на великому фактичному матеріалі розглядаються основні напрямки розвитку туристичного краєзнавства на теренах Луганської області. Простежено еволюцію становлення туристичного краєзнавства, визначено тлумачення даного поняття. Охарактеризовано сучасний стан туристичного краєзнавства на Луганщині, наведено конкретні приклади та кількісні показники об'єктів. Зроблено узагальнення та висновки. Окреслено нові напрямки та потенціал розвитку туристичної галузі області. На підставі аналізу стану та перспектив розвитку туризму в області розроблено відповідні пропозиції та рекомендації.

Ключові слова: туризм, краєзнавство, туристичне краєзнавство, рекреація, потенціал, Луганщина.

Татарінов И. Е. Туристическое краеведение на Луганщине: проблемы и перспективы развития

В статье на большом фактическом материале рассматриваются основные направления развития туристического краеведения на территории Луганской области. Прослежена эволюция становления туристического краеведения, определены толкования данного понятия. Охарактеризовано современное состояние туристического краеведения на Луганщине, приведены конкретные примеры и количественные показатели объектов.

Сделано обобщения и выводы. Определены новые направления и потенциал развития туристической отрасли области. На основании анализа состояния и перспектив развития туризма в области разработаны соответствующие предложения и рекомендации.

Ключевые слова: туризм, краеведение, туристическое краеведение, рекреация, потенциал, Луганщина.

Tatarinov I. Ye. Tourist Study of Local Lore in Luhansk region: problems and prospects

The article on the extensive factual material examines the main directions of development of tourism study in the territory of Luhansk region. Traced the evolution of tourism regional studies, defined interpretation of this concept. Characterized the current state of tourism study in Luhansk, given concrete examples and quantitative projects. Make generalizations and conclusions. Outlined new directions and potential tourism development of area. Based on analysis of the status and prospects of tourism development in respective offers and recommendations.

Key words: Tourism, Local Lore, Tourist Study of Local Lore, recreation, potential, Luhansk.

Стаття надійшла до редакції 12.11.2012 р.

Прийнято до друку 21.12.2012 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Сорокіна Г. О.

УДК 378.126

Г. А. Умерова

**ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ПОНЯТИЙ АНАЛИТИЧЕСКОЙ И
ИНФОРМАЦИОННО-АНАЛИТИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ**

Социально-экономические преобразования, являясь результатом развития общества, вносят изменения в национальный образовательный процесс. Интенсивным толчком для этого послужило вхождение Украины в Единую Европейскую систему образования. По мнению многих ученых, перспективным направлением в высшей школе, отвечающим требованиям рынка труда, является подготовка специалистов на основе компетентностного подхода. Это обусловлено значимостью не только знаний, умений и навыков, а также качествами личности и опыта. Для продуктивной работы в условиях повышенных требований со стороны работодателей наряду с другими качествами личности, необходимо выделить аналитические способности и обратить внимание на аналитическую деятельность. Следует отметить, что актуально это стало не только в управленческих и экономических специальностях, но и ряду